

ud paa at foranledige, at det Mandskab, der sejler over til Bornholm, fik godtgjort Prisen for anden Klasse. Jeg skal tage Spørgsmaalet under Overvejelse, men det er jo dog muligt, at det ikke vil være helt let at bringe Overensstemmelse med de almindelige Regler, som følges. Men det skal, som sagt, blive nøjere undersøgt, idet jeg godt forstaar de særlige Forhold, der gør sig gældende her.

Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Jensen-Toustrup) henvendte derefter forskellige Bemærkninger til mig. Han talte om, at man i Landbokredse havde interesseret sig for, hvorvidt det nu var rigtigst at have en Turnus med to Maaneders Varighed eller at have det saaledes, som det er blevet bestemt, med tre Maaneders Varighed. Ja, det var et Spørgsmaal, som i Virkeligheden var ret tvivlsomt. Man har overvejet og diskuteret det meget, før man besluttede sig til at foretrække de tre Maaneder for de to, og man har for øvrigt ogsaa prøvet det. Erfaringerne for de to Maaneder gjorde, at man ud fra de rent militære Myndigheders Synspunkt foretrak de tre Maaneder, idet der ganske naturligt baade er mere Løjlighed til Samarbejde mellem Mandskab og Befalingsmænd, naar Perioden er noget længere, og ogsaa er mindre Besvær med Ombytning, Vask, og hvad der staar i Forbindelse dermed. Overfor det stod Spørgsmaalet, hvad der betød mest for Befolkningen i dens civile Virksomhed. Det var, maa jeg sige, meget vanskeligt at afgøre, hvad der var det gunstigste. Saafremt Turnus kun er to Maaneder, vil Fordelen være, at de indkaldte skal ind igen fire Maaneder efter, forudsat at man kan gaa ud fra en Omgang i tre Afsnit. Paa den anden Maade, naar Perioden bliver tre Maaneder, vil man naa til, at vedkommende vil kunne være hjemme i seks Maaneder, forudsat naturligvis, at Krigen varer saa længe og hele Tilstanden vedbliver at være af en saadan Karakter, at hele Indkaldelsen opretholdes. Det er meget vanskeligt at afgøre, hvad der er det gunstigste for Folk, og derfor er man til syvende og sidst standset ved det Resultat, at de tre Maaneder, alt overvejet, var at foretrække for de to.

Det ærede Medlem gjorde dernæst den Henstilling, at man i saa stort Omfang som muligt skulde give Orlov til Landbrugere i Saatiden. Dertil kan jeg svare, at Arbejdet derpaa allerede er sat

i Gang og har været det i nogen Tid. Der blev umiddelbart før Jul givet en saadan særlig Orlov til Forretningsfolk, idet man undersøgte ved Afdelingerne, hvem der her burde komme i Betragtning — det var for øvrigt ikke mange, det drejede sig om —, thi kun paa Grundlag af en saadan Undersøgelse kan man finde praktiske Regler for Gennemførelsen af en saadan Orlov. Der tilvejebringes i disse Dage en Opgørelse af, hvor mange selvstændige Jordbrugere og Folk i nogenlunde tilsvarende Stillinger der findes blandt de indkaldte, og paa Grundlag deraf vil man saa søge den bedst mulige Løsning af Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem dvælede dernæst ved det Problem, som ogsaa tidligere har været fremme her i Tinget, Muligheden for at indkalde dem, der har trukket saa høje Nummere, at de ikke er blevet uddannet. Det ærede Medlem tænkte sig, at man kunde indkalde 4 Aargange af disse og derigennem undgaa at indkalde ældre Aargange end dem, der hidtil har været indkaldte. Der er imidlertid her en Vanskelighed. Saafremt man beslutter sig til at uddanne disse, vil denne Uddannelse, saaledes som alt foreligger, ikke kunne være til Ende før i September Maaned for Infanteriets Vedkommende — og det er jo Hovedmassen —, og følgelig vil denne Foranstaltning ikke kunne faa Betydning ved den Ombytning, der skal finde Sted i Juni Maaned, man vil ikke kunne opnaa, at ældre Aargange frigøres til denne Ombytning. Hvis Sikringsstyrken skal være inde efter September Maaned, er det derimod rigtigst, at man ved en Uddannelse af de paagældende i Løbet af Sommeren kan undgaa at indkalde ældre Aargange paa senere Tidspunkter og opnaa, at de ældste af de Aargange, der nu kommer i Betragtning, kan gaa ud af Turnus'en. Det ærede Medlem talte om 4 Aargange, man behøver ikke at gaa til Indkaldelse af saa mange, man kan jo dog ikke tage flere end dem, der kan uddannes med det Befalingsmandskab, man raader over, og efter de Tal, der staar til min Raadighed, vil man ikke kunne uddanne flere end Firnumrene for 1915 og 1914. En saadan Foranstaltning kræver jo imidlertid en Lov, og jeg har tænkt mig i den nærmeste Tid at søge Klarhed over, hvorvidt der hos de forskellige Rigsdagspartier vil være Tilslutning til et saadant Lovforslag, idet jeg gaar ud fra, at det ikke vil kunne nytte